

Ivar Nørgaard (S):

Når man har hørt på denne debat, kunne man næsten fristes til at opfordre SF til at invitere fru Kirsten Madsen til det næste landsmøde, hvor hun skal plædere for, at dette her er den rene socialisme.

Men ellers vil jeg sige, at jeg ønsker ikke at forlænge denne debat meget, kun at fastslå, at alle partier i denne sal med undtagelse af Fremskridtspartiet er enige om, at der er tale om reelle ændringer i forhold til 2. juni-grundlaget.

Det er også fremgået af debatten, at nogle er mere glade for dette ændrede grundlag end andre. Socialdemokraterne er særdeles tilfredse med, at man nu har fået præciseret, at forsvaret ikke er med for Danmarks vedkommende, og at vi ikke går med i ØMU'en. Allerede da vi udarbejdede det danske memorandum, presede vi jo meget på; vi ønskede, at man skulle tage afstand fra, at EF skulle udvikle sig til en forsvarsunion, og det blev faktisk også udtrykt i det danske memorandum. Men Maastrichttraktaten fulgte ikke det danske memorandum på dette punkt, og derfor er det et fremskridt, set fra et socialdemokratisk synspunkt, at man nu har fået denne afklaring for Danmarks vedkommende.

Der har heller ikke i denne sal, heller ikke fra Fremskridtspartiets side, været udtrykt tvivl om, at der er tale om en juridisk bindende aftale. Jeg mener, det er meget vigtigt at få fastslået, at alle i denne sal er enige om, at det virkelig er tilfældet.

Der er også enighed om, at hvis der nogen sinde skal ændres noget – og tingene kan jo udvikle sig, der kan ske meget i verden, der kan bl.a. ske det, at de central- og østeuropæiske lande kommer med i EF-samarbejdet, og så kan det jo være væsentligt at foretage ændringer – så skal det, både hvad angår indholdet af Maastrichttraktaten og af Edinburghaftalen, for Danmarks vedkommende ske ved en folkeafstemning, og et flertal her i salen er enige om, at også i 1996 er grundlaget for dansk EF-politik det nationale kompromis.

Der er kun ét område, hvor der har været en klart udtalt forskel i opfattelsen mellem de 7 partier, der er tilhængere af Edinburghaftalen, og det er angående datoen for folkeafstemningen. Jeg vil sige, at vi finder i Socialdemokratiet, at det er særdeles hensigtsmæssigt at fast-

sætte datoen til den 18. maj i stedet for at vælge en dato i april, netop ud fra det synspunkt, vi har fremlagt lige fra begyndelsen: at der bør være rimelig tid til en folkeoplysningskampagne og en folkelig debat. Og da vi her i Folketinget endnu ikke er færdige med at tilrettelægge den folkeoplysningskampagne og nu er inde i februar måned, er det også rimeligt, at det først bliver den 18. maj, at befolkningen skal træffe afgørelsen.

Jeg regner med, at denne sag bliver oversendt til Markedsudvalget, og at vi her vil få svar på eventuelle yderligere spørgsmål. Det er klart, at de vil kunne blive besvaret af regeringen, og vi vil også kunne debattere videre enkeltheder i Markedsudvalget. Jeg går også ud fra, at man i underudvalget nu får fastlagt proceduren for både den avis, som skal omdeles til alle husstande, og den måde, vi skal fordele oplysningsmidlerne på, så alle, der ønsker at deltage i oplysningskampagnen eller i den folkelige debat, får økonomiske muligheder for det; det gælder naturligvis også for dem, der vil advokere for et nej.

Men jeg er fuldstændig sikker på, at netop hvis vi bruger tiden fra nu af og til den 18. maj på en nøgtern oplysningskampagne, vil vi være sikre på at få et klart og væsentligt ja den 18. maj.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Blot en kommentar til hr. Ivar Nørgaards påstand om, at der ikke er nogen, der har sat spørgsmålstegn ved det juridisk bindende i aftalen.

Jeg har adviseret, at der vil komme en del spørgsmål, bl.a. om det juridisk bindende i denne aftale. Det ser nemlig ud til, i hvert fald i første omgang, at aftalen ikke kan indbringes for EF-Domstolen, men skal indbringes for Den Internationale Domstol i Haag, og det er faktisk i modstrid med Romtraktatens § 219, hvor der står helt klart og tydeligt, at tvistigheder om fortolkning af indgåede aftaler ikke kan afgøres andre steder end ved EF-Domstolen. Men der kommer altså et spørgsmål om det.

Jeg har ikke tænkt mig her og nu at nævne alle de spørgsmål, der vil komme fra min side, men det tror jeg såmænd også at Folketinget vil være mig meget taknemmelig for. Jeg giver